

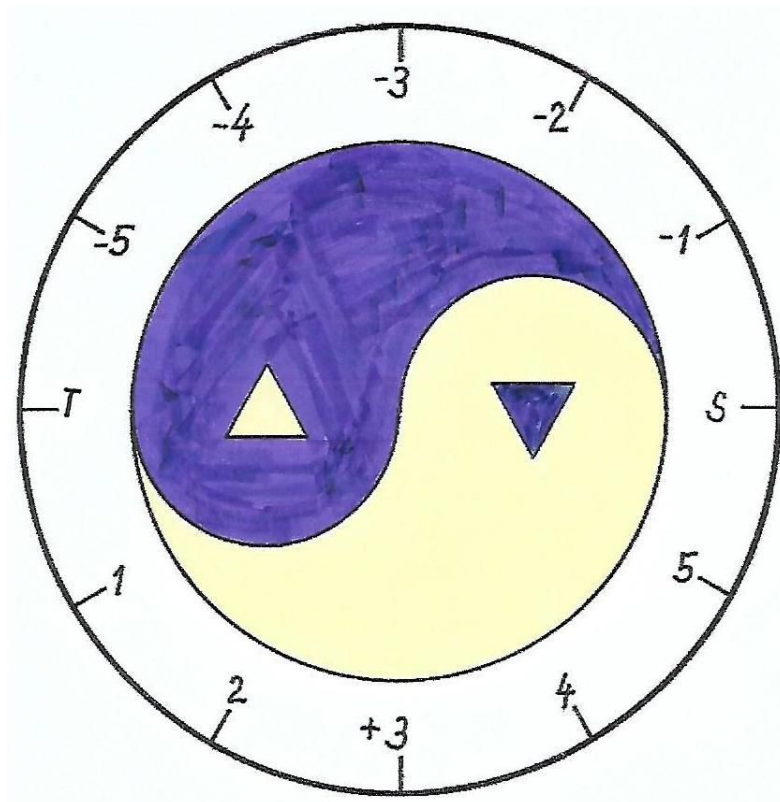
NIKRMANA

Prasilo, ki ureja vse na zemlji in je navzoča povsod in vedno, so poznale vse duhovno razvite kulture na našem planetu. Vsaka kultura je za eno in isto resnico poiskala svoje ime, staroverci v Posočju pa so ji rekli *Nikrmana*. Danes ji rečemo »enost«. Če hočemo razumeti umestitev človeka v skupino in v naravo moramo poznati zakonitosti duhovnih stanj. Vsa duhovna stanja, ki jih najdemo pri človeku vsebuje tudi narava.

Enost se razdeli

Enost si je želela omogočiti razvoj, ki je gibalo vseh sprememb in bistvo življenja, zato se je razdelila na dva dela, in nastali sta dve polovici enosti – dvojnost. Enost, dvojnost in vse druge duhovne vsebine so nesnovne in si jih težko predstavljamo. Da bi jih bolje razumeli in si jih tudi bolje predstavljali, poiščemo snovne pripomočke, ki imajo obliko.

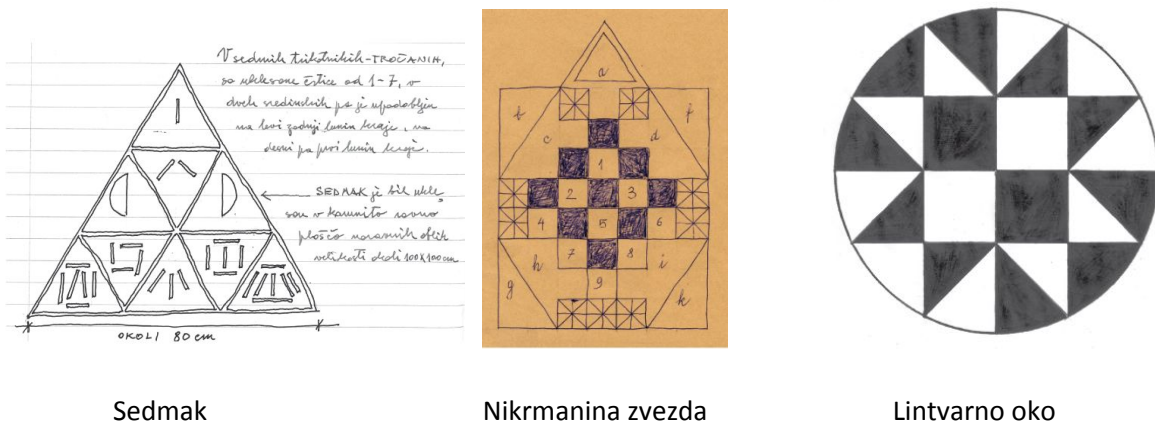
Če nam uspe *nesnovno moč* upodobiti grafično, dobimo »čar«. Namesto besede *nesnovna moč* bi lahko uporabili tudi izraza *biopolje* ali *informacija*. Oblika je v materijo vtisnjena informacija. Čar je v materijo vtisnjena *nesnovna moč*.

Slika 1: Duhovna preobrazba enosti v dvojnost.

Na *sliki 1* je narisana čar, ki ponazarja duhovno preobrazbo enosti v dvojnost. Narisan je kot rozeta, primerna za merjenje z radiestezijsko metodo. Nesnovne moči lahko merimo le radiestezijsko. Radiestezijska je duhovna metoda merjenja, saj je mogoče izmeriti le tisto, kar je tisti, ki meri, sposoben razumeti in dojeti. Radiestezijsko so uporabljali tudi naši predniki. Pavel Medvešček v svoji knjigi *Iz nevidne strani neba* omenja dehnarja, ki je z ukrivljeno palico iskal prave lokacije za nove hiše v vasi.

Rozeta na *sliki 1* je povzeta iz kitajske teorije o jinu in jangu. Oblikovana je tako, da omogoča merjenje duhovnih stanj v obeh polovicah enosti. Staroverci v Posočju niso poznali takega čara, vendar so poznali *Nikrmano* (enost) in njeno delitev na več delov. Na *sliki 2* so prikazani zgledi razdelitve enosti na več delov, kakršno so uporabljali staroverci v Posočju, povzeti pa so po knjigi *Iz nevidne strani neba*.

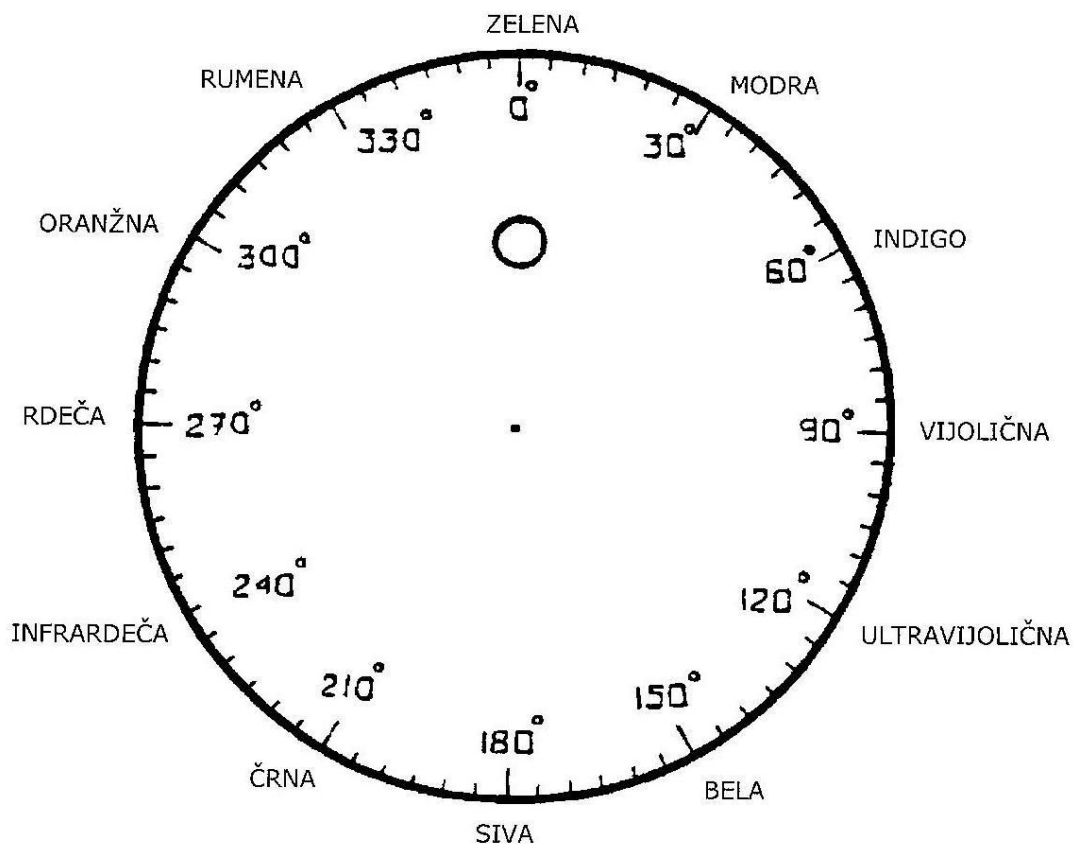
Slika 2. Slike iz knjige Iz nevidne strani neba – razdelitev enosti na več delov.

Ko je Pavle Medvešček zbiral etnološko gradivo starovercev, je bila ta kultura že v zatonu, in hvaležni smo mu lahko, da je zbral vsaj tisto, kar je ostalo, sicer ne bi nikoli niti vedeli za veličastno znanje naših prednikov. V nekaterih primerih se je ohranila celotna zgodba, vendar za risbe na *sliki 2* niti staroverci niso več vedeli, čemu natančno so rabile.

Kako vemo, da je na vseh čarih prikazana prav razdelitev enosti in ne kaj drugega, bom pojasnil v nadaljevanju. Razdelitev je povezana z duhovnim razvojem človeka, ki poteka tako, da se ta iz dvojnosti znova poveže v enost.

Ko se enost preoblikuje v dvojnost, nastaneta dva dela enosti. Dela sta si enakovredna, čeprav povsem različna, razlikujeta se tako, kot se razlikujeta svetlo in temno, vendar sta povezana in ju ni mogoče ločiti. Prvem delu bomo rekli svetli, drugemu pa temni del enosti, vendar nobena oznaka nima negativne konotacije, zelo pa se razlikujeta v nabojih.

Kot že rečeno, si nesnovno vsebino laže predstavljamo, če jo izrazimo z obliko in jo razdelimo na predalčke, čeprav v naravi takih predalčkov seveda ni. Za doseganje ravnotežja v pokrajini bi zadostovala le dva pola – svetla in temna stran enosti –, vendar bomo za opis duhovne vsebine človeka potrebovali nekoliko več predalčkov.

Slika 3: Barvni krog.

Slika 3 prikazuje rozeto, kjer je enost razdeljena na dvanajst predalčkov. Izdelal jo je poljski radiestezist *Jerzy Wozniak* in se je že uveljavila v Evropi. Uporablja se za merjenje biopolja vseh stvari. Preverjanje, ki poteka že več desetletij, je pokazalo, da rozeta deluje, zato ni potrebno, da bi jo spreminjali.

Wozniak je vsak predalček označil z drugo barvo. Barve so le simbolične oznake polj ene od mogočih ponazoritev nesnovnega, zato jim rečemo radiestezijske barve. Rozeto pa imenujemo »barvni krog«. Predalček, označen s sivo barvo, pa smo razdelili še podrobneje in tako dobili fraktalne slike manjših predalčkov, a o tem več v nadaljevanju.

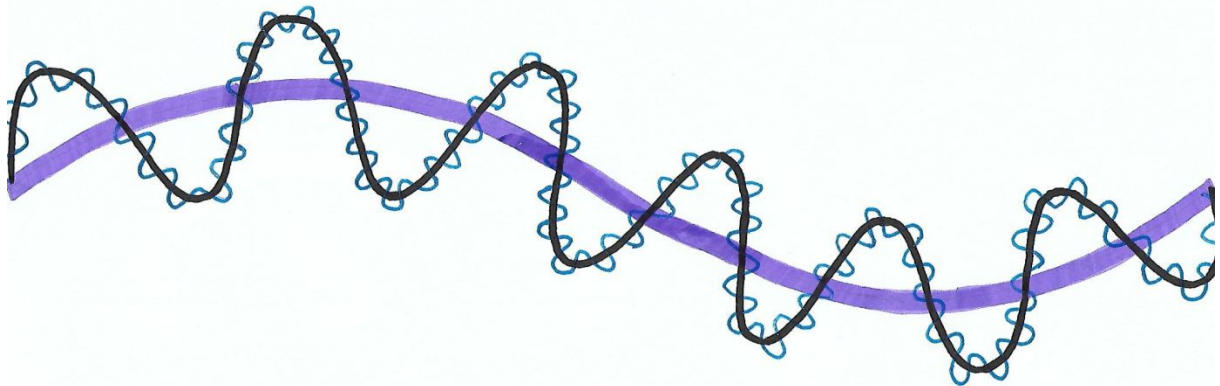
Akustika in fraktalna geometrija – simetrija biopolju

Biopolje je nesnovna in kompleksna struktura. Znanost ga ne zna opisati. V takih primerih si fiziki pomagajo s simetrijo. Simetrija je lastnost fizikalnega

sistema, ki se ne spremeni, če se spremeni sistem. Simetrija je v ozadju zakonov vesolja. Osnovne fizikalne sile v vesolju – elektromagnetna, šibka, močna in gravitacijska sila – so med seboj simetrične. Preprost zgled simetrije vidimo, če v roki vrtimo biljardno kroglo – videti je zmeraj enaka ne glede na os vrtenja. Princip simetrije uporabljajo fiziki za izračunavanje tistih težavnosti, ki so za matematični prijem prezahtevne, zlasti v teoriji strun. Problem tako razrešijo z izračunom simetričnega pojava, ki ohrani isto fiziko, omogoči pa veliko lažjo matematiko.

Z lastnimi raziskavami biopolja smo ugotovili, da sta akustika in fraktalna geometrija fizikalna pojava, simetrična biopolju. Akustika je tudi sicer fraktalna. Fraktali so geometrijske oblike, ki se na enak način ponavljajo v nedogled.

Če bomo torej za merjenje in razlago lastnosti biopolja uporabljali grafične podobe iz akustike in fraktalne geometrije, ne bomo naredili velike napake. Oglejmo si torej splošne značilnosti zvočnega valovanja, kot so v grafični obliki prikazane na sliki 4.

Slika 4: Osnovni val in višji harmoniki.

Na osnovnem tonu, narisanem z debelo vijolično črto, se pojavi novo valovanje, ponazorjeno s črno barvo, in na njem še naslednje, narisano z modro. Približno enako sliko kažejo vsa zvočna valovanja. Valovanja, ki se naložijo na osnovni ton, se imenujejo višji harmoniki in so zelo pomembna, saj glasbi podelijo dušo. Glasba je torej fraktalna, saj vsebuje vedno isti vzorec, ki se neprenehoma ponavlja v čedalje manjših podrobnostih.

Debela vijolična črta, ki ponazarja osnovni ton, v teoriji biopolja ponazarja nihanje planeta Zemlja, tako imenovano Schumannovo resonanco, ki znaša 7,83 Hz. Na rozeti iz slike 1 se jo izmeri kot nihanje med točkama +3 in -3. V praksi je to nihanje pogosto drugačno in odstopa od idealnega. Da bi dosegli idealno ravnotežje, je treba uglasiti razmerje moči med svetlim in temnim delom enosti. Ko je to narejeno, je območje uglašeno na osnovni ton, kjer je

idealno ravnotežje za vse ljudi. To ravnotežje smo poimenovali **tretja moč**.

Prvi višji harmonik (na *sliki 4* prikazan s črno črto), ki je naložen na osnovni ton, ponazarja valovanje ljudi. Na barvnem krogu, *slika 3*, ga lahko izmerimo med belo barvo, ultravijolično, vijolično, indigo in tako naprej do črne barve.

Ljudje, katerih osebna barva je bližje beli, gravitirajo k svetlemu delu enosti in nasprotno, ljudje z osebno barvo bližje črni, gravitirajo k temnemu delu enosti. Svetlo in temno nista vrednostni oceni, saj sta za učinkovito delovanje družbe potrebna oba, določata le skladnost ljudi med seboj.

Če na primer dva človeka nosita v sebi približno enake naboje, bosta lažje živela ali delala skupaj, medtem ko je uspešno sobivanje dveh ljudi nasprotnih polov skoraj nemogoče. Če ima človek ob sebi naboj, ki se zelo razlikuje od njegovega lastnega, se lahko zgodi, da nasprotni naboj odpre vhod v njegovo dušo. Temu se duša upira, kar povzroča v avri neurejenost ali entropijo, ustvarjajo se pogoji za nastanek bolezni. Nasprotni naboje, ki se lahko kopičijo praktično v vseh slojih avre, imenujemo entitete.

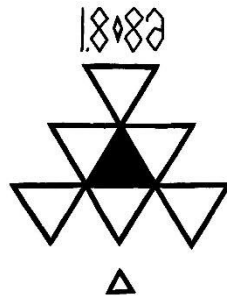
Zakaj imajo nekateri ljudje črno in drugi belo osebno radiestezijsko barvo oziroma vmesne različice? Na območju osrednje Evrope, kjer prevladujejo apnenci, ki gravitirajo k beli barvi, prevladujejo ljudje z belo osebno barvo. Obstajajo tudi geografska območja z vulkanskimi kamninami, ki gravitirajo k črni barvi, na primer Japonska, tam živijo ljudje s pretežno črno osebno radiestezijsko barvo. Razlaga je preprosta. Če bi na temnih območjih enosti živeli ljudje z belo osebno radiestezijsko barvo, bi zaradi prevelikih razlik v naboju zboleli in sčasoma celo izumrli. To se je tudi zgodilo. Tisti, ki so preživeli, so se v nekaj generacijah zlili z močjo narave, ki jih je obdajala, spremenili so se, prevzeli so enak naboj kakor okolje, zato da so lahko v njem preživeli. Ko se ljudje selijo po planetu, bi morali upoštevati tudi te razlike.

Kako poteka razvoj človekove zavesti

Razvoj zavesti je proces razumevanja življenja, njegovega ustroja, razumevanja vsega, kar je, v prisposobi – pogovor z *Nikrmano*. Na barvnem krogu lahko izmerimo človekov duhovni napredek s pomikom proti **beli** ali proti **črni** osebni barvi. Na rozeti (*slika 1*) se duhovni napredek pri osebi s črno osebno barvo izmeri kot nihanje na točko -3, pri osebi z belo osebno barvo pa kot nihanje na točko +3.

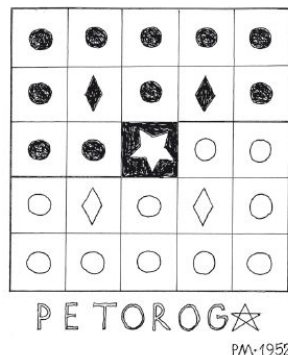
Ko pride do velikega preskoka v razvoju zavesti, se osebna radiestezijska barva premakne proti sivi. Na barvnem krogu iz slike 3 začne duhovna moč pulzirati med belo in sivo barvo. Staroverci so to stanje imenovali **peta moč**. Ljudje s peto močjo imajo večjo duhovno moč in so uspešnejši. Duhovni vodje

starovercev so bili vsaj petomočni, kar se jasno vidi iz še ohranjenih dehnarjevih škudov. Škud pomeni ščit – varovalo. Čari, ki so jih risali dehnarji, so bili takšna varovala. Prostorčno izdelane grafične risbe zmeraj odražajo duhovno vsebino osebe, ki jih je narisala. Na *sliki 5* je prikazan Ščabarjev petomočni škud. Pri petomočnih ljudeh se duhovno stanje izmeri kot nihanje v bližini točke 4.

Slika 5: Petomočni Ščabarjev škud. Iz gradiva Pavla Medveščka.

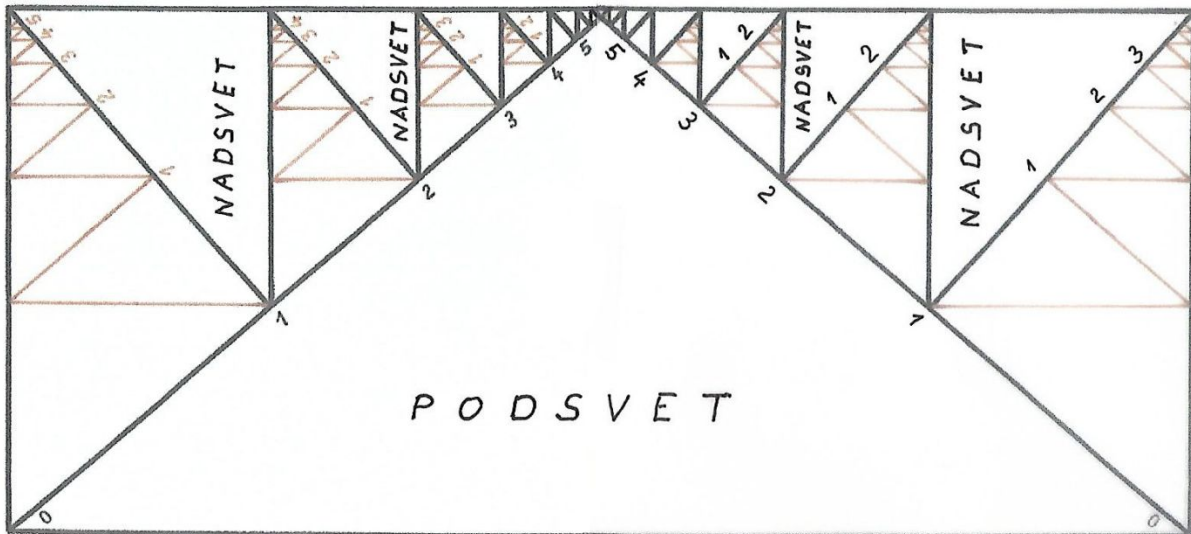
Duhovni razvoj je mogoč tudi prek črne osebne radiestezijske barve. Če oseba pulzira med črno in sivo radiestezijsko barvo in ima peto moč temnega dela enosti. Duhovno stanje se lahko izmeri v bližini oznake –4.

Slika 6: Petorog ima peto moč temne strani enosti.

Tudi med staroverci iz Posočja so živeli ljudje s temno peto močjo. Živeli so predvsem na obeh bregovih Idrije. To lahko sklepamo po čaščenju kamnite plošče z vklesanimi čari s temno peto močjo. Glej *sliko 6*, povzeto po knjigi *Iz nevidne strani neba*.

Za pravilen razvoj družbe so med prebivalci iz večinsko svetle strani enosti nujni tudi prebivalci z močjo temnega dela in nasprotno, skupnost ljudi z večinsko temnim delom enosti nujno potrebuje tudi nekaj ljudi z močjo iz svetlega dela. Ko je staroverska kultura začela usihati, ljudje tega niso več vedeli in niso marali ljudi iz temnega dela enosti. Častilce petoroga so imeli za krivoversko združbo.

Slika 7: Struktura v globini duhovnega oceana.

Staroverske skupnosti v Posočju so poznale zakonitosti doseganja naravnega ravnotežja s *tročani*, geometrijskimi oblikami, ki jih ustvarjajo trikotniki. V vsakem vogalu trikotnika je sila usmerjena drugače, in to v trikotniku ustvarja napetost. Iz nje se rodi moč, ki jo na barvnem krogu izmerimo kot sivo barvo, vendar le toliko časa dokler ne poglobimo svoje zavesti. Območje sive radiestezijske barve se nam takrat močno razširi.

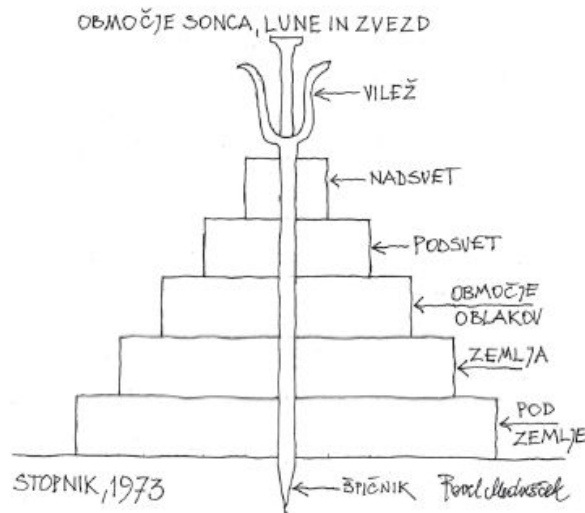
Najlažje si ga predstavljamo kot ocean, ki ima vedno enako globino, ne glede na to ali potujemo po temnem ali svetlem delu enosti. S pomočjo fraktalne geometrije smo narisali strukturo v globini duhovnega oceana, kaže jo *slika 7*. Razdelili smo jo na sedem stopenj, ali na sedem predalčkov. Po zgledu iz knjige *Iz nevidne strani neba* smo en del oceana imenovali podsvet, njegov fraktalni del pa nadsvet.

Če smo vanj vstopili skozi črno barvo, na rozeti (*slika 1*), to izmerimo kot nihanje v bližini točke -5, če pa smo vstopili v ocean skozi belo, to stanje izmerimo v bližini točke 5.

Z večjo duhovno globino se povečuje tudi človekova duhovna moč, vendar se potencial med temno in svetlo stranjo enosti zmanjšuje. S tem se povečuje tudi zmožnost sobivanja ljudi iz obeh strani.

Na *sliki 8* je prikazan *brusčín*, kot je upodobljen v knjigi *Iz nevidne strani neba*. Na njem so nanizana imena vseh duhovnih svetov, ki so jih poznali naši predniki, vendar žal manjka razlaga pomena, zato sem jo poiskal kar sam in si pri tem pomagal z logičnim sklepanjem.

Področje osnovnega tona (glej *slika 4*), bi lahko pripadalo območju, ki so ga naši predniki imenovali PODZEMLJE. Prvi višji harmonik, valovanje, ki je na *sliki 4* označeno s črno, je valovanje ljudi, ki so na barvnem krogu razvrščeni od bele, ultravijolične, vijolične, indigo in tako naprej do črne barve. V prisposobi torej lahko rečemo, da vsi ljudje jezdimo na osnovnem valu, frekvenci Zemlje. To valovanje bi ustrezalo področju, imenovanemu ZEMLJA.

Slika 8. Brusčin razlaga duhovne svetove.

Naslednji, višji harmonik modre barve, ki jezdi na valu narisanim s črno barvo, označuje valovanje ljudi, ki jim na barvnem krogu izmerimo sivo radiestezijsko barvo. To področje ustreza PODSVETU. Temu harmoniku je mogoče vrisati še naslednji val, ki jezdi na tem harmoniku, vendar zaradi večje preglednosti slike ni vrisan, smiselno pa ustreza NADSVETU.

Med Zemljo in *podsvet* so naši predniki umestili duhovni svet, ki so mu rekli OBMOČJE OBLAKOV. Smiselno ustreza peti moči, ki niha med belo in sivo radiestezijsko barvo, torej ni niti na Zemlji niti v *podsvetu*. Španski slikar *Salvador Dali*, ki je ustvarjal petomočne slike, je to področje imenoval *vice*, torej pomensko zelo podobno – niti tu niti tam.

Največja razlika v potencialu med ljudmi je ravno v petomočnem stanju iz obeh delov enosti, tik pred vstopom v sivi duhovni ocean. Tukaj so možnosti sobivanja z ljudmi iz nasprotnega dela enosti, kot so razvrščeni v barvnem krogu - najmanjše.

Vsak naslednji višji harmonik ima na akustičnem prikazu višjo frekvenco, tako kot ima vsako naslednje nadstropje brusčina manjši premer, in to ustreza tudi

nihanju duhovnih svetov, ki je čedalje hitrejša, čim bolj gremo v globine duhovnega oceana.

Duhovna moč človeka se razvija z večjim poglobljanjem v strukturo duhovnega oceana. Biopolje se čedalje bolj čisti, po naših izkušnjah do sedme stopnje v podsvetu. Logično je, da duhovni razvoj poteka na obeh straneh, v temnem in v svetlem delu enosti, vendar še zmeraj skozi dvojnost. Noben del dvojnosti pa ni popoln brez drugega dela celote.

Ko človek doseže duhovno globino na sedmi stopnji v podsvetu, se njegova duhovna moč samodejno razširi. Obe osebi, tista, ki je svojo zavest poglobljala prek temnega, in tista, ki jo je poglobljala prek svetlega dela enosti, razširita svojo zavest v območje pete moči na svetli in na temni strani enosti. Zavest začne pulzirati med obema poloma pete moči. To stanje smo imenovali **sedma moč**. Na *sliki 9* je prikazan škud dehnarja pod Poreznom. Ima sedmo moč. Iz tega sklepamo na dehnarjevo duhovno moč. Na rozeti (*slika 1*) se tako duhovno stanje izmeri kot nihanje med skrajnima točkama, označenima s »T« in »S«.

Tretja in sedma moč sta ravnotežni točki, ki vsebujeta vsaka po en del iz obeh strani enosti. Tako ravnotežje je bolj popolno kot duhovna stanja, ki se nahajajo le v eni strani enosti.

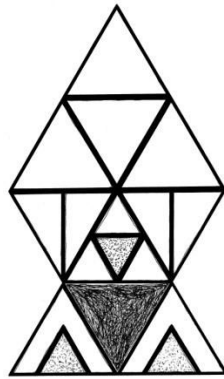
Slika 9: Škud dehnarja pod Poreznom ima sedmo moč.

Vendar se razvoj zavesti s tem še ne konča. Naslednja stopnja je razširitev zavesti čez celotno enost. Tedaj na barvnem krogu ni mogoče izmeriti nobene osebne barve oziroma nihalo pokaže na vse možnosti, vsebovane v enosti. Na rozeti (*slika 1*) pa se to duhovno stanje izmeri kot vrtenje, kar pomeni ravno tako vse možnosti ali celotno enost. To stanje zavesti smo imenovali **deveta moč** ima več stopenj, vsaka z večjo duhovno močjo.

V enosti se naboji vseh ljudi izravnavajo, ne glede na to, ali so vstopili vanjo skozi

temna ali skozi svetla vrata. Na tej stopnji zavesti je mogoče sobivanje vseh ljudi. Tisti, ki je dosegel takšno zavest pa lahko brez težav sobiva z ljudmi iz temnega in iz svetlega dela enosti. Deveta moč je še bolj popolno duhovno stanje, saj vsebuje vse dele temnega in svetlega dela enosti.

Deveto moč je imel dehnar iz Kneških Raven, kot je razvidno iz njegovega škuda, prikazanega na *sliki 10*.

Slika 10: Škud dehnarja iz Kneških Raven razširi zavest do enosti, ki ji rečemo deveta moč.

Duhovni razvoj v peto moč in naprej v sedmo in deveto moč poznajo druge kulture kot dvig energije kundalini. Staroverska kultura v Posočju pa je ta duhovna stanja poznala že veliko prej, še preden smo ta izraz povzeli iz Indije.

Vrnimo se k *sliki 2*, vsi *čari* so v enosti, kar se izmeri po nihanju čez celotno skalo, pomeni, da prikazujejo tri različne načine razdelitve enosti. Duhovna moč nekaterih starovercev je dosegla enost, sicer ne bi mogli ustvariti takšnih risb.

Duhovna moč se lahko deduje

Opisana duhovna pot je zelo dolga in jo je težko prehoditi v enem življenju. Z lastnimi raziskavami smo ugotovili, da se rodijo otroci, ki so že petomočni na svetlem delu enosti in taki, ki so petomočni na temnem delu enosti. Rodijo se celo otroci, ki so že poglobljeni v duhovni ocean.

Ko smo raziskovali sorodnike teh otrok za tri rodove nazaj, za več rodov nismo našli fotografij, smo ugotovili, da so duhovno moč na različne načine podedovali od staršev, starih staršev in še en rod nazaj.

Presenečenj ni bilo konca, saj smo ugotovili, da se duhovna moč ne deduje ob spočetju tako kot DNK, deduje se namreč kadar koli. Ko postane mati petomočna, postane petomočen tudi njen otrok, čeprav je že rojen. Odkrili smo še bolj neverjetne primere dedovanja duhovne moči. Duhovno moč lahko

dedujejo vsi že rojeni vnuki od še živih starih staršev, če ti razširijo zavest na duhovni poti. To poteka samodejno, ne da bi kdo kaj takega želel.

Duhovna zavest se od ene do naslednje stopnje pogosto ne širi brez težav. Med preobrazbo se ljudje počutijo slabo, vendar mlajši rod, če deduje takšno duhovno moč, težav ne občuti, zakaj ne, tega ne znamo razložiti. Ugotovili smo, da moči niso kar samodejno dedovali vsi potomci po krvni liniji. Nekateri je niso.

Posebnosti duhovno močnih ljudi

Vsi ljudje s peto močjo v območju bele in sive radiestezijske barve so bili še donedavnega zavarovani pred škodljivim sevanjem iz okolice, vendar se je s postavitvijo visokofrekvenčnih oddajnikov meja učinkovite zaščite pomaknila globlje v duhovni ocean, v podsvet.

Ljudem iz svetlega dela enosti na splošno škodi bivanje na zemljiščih s škodljivim sevanjem, kot pri nas definiramo območja, ki imajo vse ostale radiestezijske barve razen bele, ljudem iz temnega dela enosti pa škodi bivanje na zemljiščih iz pretežno svetlega dela, še bolj na geomantičnih točkah svetlega dela enosti.

Vsi sistemi zdravljenja z bioenergijo pri nas so prilagojeni ljudem iz svetlega dela enosti, ker na tem območju Evrope prevladujejo takšne moči. K zdravljenju ljudi iz temnega dela enosti je treba torej pristopiti ob upoštevanju njihovih posebnosti. Zdravilec iz svetlega dela enosti ne bi smel zdraviti petomočnih oseb iz temnega dela enosti, ker bo zdravilca takšno zdravljenje porušilo. Prav tako zdravilec s peto močjo iz temnega dela enosti ne bi smel izvajati iniciacij na običajnih ljudeh iz svetlega dela enosti, saj bi ljudi porušil on. Celo v primeru, če v prostoru trajno visi slika petomočne osebe iz temnega dela enosti, lahko poruši običajne ljudi iz svetlega dela enosti. To ni teorija, so podatki iz prakse, vse to se je že zgodilo.

Še bolj je treba paziti, ko gre za čiščenje entitet iz avre oseb temnega dela enosti, ki živijo na svetlih območjih. Da bi lahko preživeli v okolju z nasprotnim nabojem od njihovega, se jim v astralnem telesu odpre prehod do svetlega dela enosti. Ta prehod kompenzira razlike v nabojih, vendar mora biti pravšnje moči, sicer ruši nižja telesa avre. Odstraniti tako entiteto iz astralnega telesa bi bilo napačno, lahko je tam, samo mora biti pravilno uglašena.

Entitete ali nasprotni naboji v avri, najpogosteje v astralnem telesu, so povezave z osebami ali območji, ki imajo bistveno različne naboje od njihovega in jim tako škodijo. Kako take povezave nastajajo, kako jih prekinemo, in kako očistimo škodljive entitete iz avre, bomo razložili v prihodnjem članku. Duhovni

razvoj človeka mora potekati spontano s širjenjem zavesti, škodljivo ga je pospeševati s tehnikami, ki ne spreminjajo bistva, in človeka na duhovni lestvici le prestavijo z ene lokacije na drugo.

Stroji duhovne tehnologije

Duhovno moč je ne glede na vrsto mogoče izraziti z obliko, ki ohranja to duhovno moč tako dolgo, dokler se ohranja oblika. Izdelovanju oblik, ki vsebujejo duhovno moč, pravimo *duhovna tehnologija*. Staroverci iz Posočja so obvladali omenjeno duhovno tehnologijo, o čemer pričajo številni predmeti, razstavljeni v goriškem muzeju, v etnološki zbirki Pavla Medveščka.

Oblike, ki ohranjajo duhovno moč, so lahko izdelane tudi kot *čari* – dvodimenzionalne grafične risbe. Takšna zgleda sta prikazana na *sliki 2*. *Čari* so lahko tudi tridimenzionalni. Močan tridimenzionalni *čar*, ki ohranja duhovno moč enosti, ali, povedano po staroversko, moč *Nikrmane*, je stog, shranjen v omenjeni etnološki zbirki in prikazan na *sliki 11*. Čeprav ni videti kot stroj duhovne tehnologije pa to kljub temu je, njegovega načina delovanja pa tudi ni tako težko razumeti.

Slika 11: Stog iz etnološke zbirke je stroj duhovne tehnologije. (foto: Radivoj Zavadlav).

Stog je izdelan iz jesenovega lesa. Drevo je raslo na svetem kraju, ima izrezljane vzorce in slepo okno. K napravi sodi še pet kamnov. Znanje o načinu uporabe in delovanju naprave pa se je izgubilo. V slepo okno sta izvrtani luknji. Nekaj takega se počne, če se vgrajujejo zamenljivi elementi. V razstavnem katalogu muzeja je navedeno, da naj bi bila tja vstavljena korenina, vendar se je izgubila.

Naše izkušnje z napravami, ki generirajo biopolje enosti, so pokazale, da te zelo

učinkovito uravnavajo avrične sloje vseh ljudi iz temnega in svetlega dela enosti. Ko se uravnava avro, je treba uporabiti ravno pravšnjo duhovno moč. Če bi pri močnem človeku uporabili prenizko moč, ne bi bilo učinka, še slabše pa bi bilo, če bi pri človeku z običajno duhovno močjo uporabili zelo veliko duhovno moč. Lahko bi ga celo poškodovali. Ni mogoče drugače, kot prilagoditi duhovno moč vsakemu človeku. Za prilagajanje moči pa potrebujemo regulator.

Tak regulator je stog, natančneje, njegovo slepo okno, v katero so vlagali ustrezne kamne, ki so bili sestavni del naprave. Zbirka petih kamnov je zelo natančno ušla. Prvi kamen z leve, kot so razvrščeni v muzeju, ima peto moč. Če ga vložimo v slepo okno, dobimo polje, primerno za zdravljenje petomočnih ljudi, z duhovno močjo okoli 4, merjeno na rozeti iz *slike 1*. Drugi kamen z leve ima peto moč v prvi stopnji podsveta, za zdravljenje še duhovno močnejših ljudi. Tretji kamen z leve ima peto moč na drugi stopnji podsveta. Če ga vložimo v slepo okno, dobimo polje največje duhovne moči. Četrty kamen z leve kaže belo radiestezijsko barvo. Če ga položimo v slepo okno, uglaši biopolje stoga na osnovni val Zemlje, +3 in -3. Zdravi ljudi z običajno duhovno močjo, razvrščene po vsej barvni lestvici od bele, ultravijolične, vijolične in tako naprej, do črne. Kamen, postavljen skrajno desno, pa ima črno radiestezijsko barvo. Če ga položimo v slepo okno dobi stog moč temnega dela enosti, ki je primerna za zdravljenje petomočnih ljudi iz temnega dela enosti.

V zapisih ni zabeleži o ljudeh iz temnega dela enosti razen omembe krivovercev, ki so častili petoroga, vendar je stog imel ustrezen pribor tudi za zdravljenje teh ljudi.

Duhovno moč je mogoče ohraniti tudi v glasbilu, na primer v kabrci, ki je tridimenzionalni *čar*, vendar ko oddaja zvok, prenaša moč. Zgled takšnega akustičnega *čara* je »Čunkov kotu« – kotel iz bakra. Z njegovim zvokom so zdravili in je prav tako razstavljen v etnološki zbirki. Danes pa ohranjamo duhovno moč v sodobnih izdelkih – regulatorjih biopolja.

Vsako duhovno moč, ki obstaja, je ustvarila že narava sama in jo je shranila vsepovsod, tudi v kamne, ki jih je sicer zelo težko najti, vendar ni nemogoče. Ko so v posebej izbrani kamen izvrtali luknji, so dobili kačjo glavo, tudi izjemen stroj duhovne tehnologije.

Najti je mogoče tudi kamne s porušenim duhovnim ravnotežjem. Primer takšnega kamna je opisan v knjigi *Iz nevidne strani neba*, in sicer kot lintverni kamen. Če je bil nameščen v hišo, je lahko z leti povzročil propad družine in domačije. Zgled kaže, da je duhovno moč mogoče tudi zlorabiti.

Kako se vzpostavlja ravnotežje v naravi

Narava je inteligen sistem, ki se uravnava samodejno, sama poišče ustrezno ravnotežje. Ljudje bi imeli najraje samo dobro, naša civilizacija časti le svetli del enosti, vendar je življenje pokazalo, da so njegovo gibalno nasprotja. Šele z ovirami se nabirajo izkušnje in spoznanja. Torej mora biti vsega po malem, dobrega in slabega. To je bistvo ravnotežja med temnim in svetlim delom enosti.

Če ljudje živijo na območju s samimi svetlimi geomantičnimi točkami, življenje že poskrbi, da pride do zapletov, do dogodkov z nasprotnim potencialom in se tako vzpostavi ravnotežje.

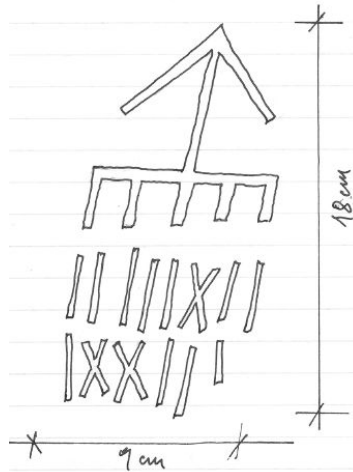
V Škocjanu smo raziskovali Mušjo jamo. Na dnu tega globokega kraškega brezna so arheologi našli orožje staro okoli 3000 let, veliko orožja iz vsega Sredozemlja. Omenjeno brezno je bilo še v antičnih časih veliko svetišče, vendar lokacija z breznom vred sploh nima svetlega biopolja, radiestezijsko gledano je to črna lokacija velike moči, umeščena v območje s pretežno svetlim delom enosti. Lokacijo z okolico povezujejo kačje črte. Kačje črte so linije moči, ki jih izoblikuje narava sama, vendar so jih znali ustvariti tudi dehnarji, duhovni vodje starovercev. Mušja jama torej ni bila svetišče v takem pomenu, kot ga pojmuje zdaj, pravzaprav je bila »temnišče«.

Če naredimo poskus in na mizo postavimo kamna, enega radiestezijsko črnega, drugega belega, ter izmerimo razmerje med temnim in svetlim delom enosti, meritev ne pokaže ravnotežja, če je na primer eden od kamnov veliko večji od drugega. Če pa kamna približamo dovolj skupaj, med njima samodejno nastane kačja črta in sistem se uravnoteži. Kačja črta zna združiti temni in svetli del enosti tako, da med njima nastane ravnotežje. Izmeri pa se ga na rozeti iz *slike 1* kot nihanje med točkama +3 in -3, kar razkriva nihanje osnovnega vala oziroma frekvenco Zemlje. Vsi, ki živimo na Zemlji, se počutimo najbolje pri tej frekvenci »podzemlja«, če se izrazim po staroversko.

Staroverci so vzpostavljali ravnotežje med obema poloma prek kačjih črt, ki so nastale same, ali pa so jih aktivirali dehnarji. Naši predniki so se skušali znebiti neljubih dogodkov tako, da so v naravi poiskali temnišče in ga povezali s svetiščem. Tako je povsem neboleče nastalo popolno ravnotežje med obema poloma.

Zgled uporabe temnišča, ki naj bi preprečevalo slabe dogodke, najdemo tudi v knjigi *Iz nevidne strani neba*. Tam je narisani znak, prikazan na *sliki 12*. Znak je

bil urezan v vrata svinjaka z namenom, da ne bi kdo škodoval prašičem. Na videz je uporaba tega znaka nelogična, saj ima črno radiestezijsko barvo. Da bi zagotovili, da se svinjaku ne bi zgodilo kaj slabega, saj je bil na pretežno svetlem delu zemljišča, so na vrata svinjaka narisali nasprotje svetlemu delu zemljišča in tako vzpostavili ravnotežje med obema poloma.

Slika 12: Znak na svinjaku je bil temnišče.

Zakaj se je narava odločila, da med človeško populacijo, v kateri živijo ljudje iz pretežno svetlega dela enosti, živi tudi manjše število ljudi iz temnega dela enosti, lahko samo ugibamo. Narava ima vselej prav, le razumeti jo moramo. Morda je to nujno za ohranitev ravnotežja v družbi, vendar to že presega okvire našega znanja in daje prostor za raziskovanje drugim strokam.

Zahvala: Članek je nastal na podlagi skupnega raziskovanja z g. Jožetom Guardjančičem, za kar se mu zahvaljujem.

Dne 19. 5. 2017 napisal Franc Šturm